

בראשית / חיי שרה

חיי שרה כג^א

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני ב חיי שרה: ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ פנען ויבא אברהם לספר לשרה ולבנותיה: ויקם אברהם מעל פניו וידבר אל-בני-חת לאמר: גר-ותושב אנכי עמכם תנו לי אחוזת-קבר עמכם ויאקברה מתי מלפני: ויענו בני-חת את-אברהם לאמר לו: שמענו | אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את-מתך איש ממנו את-קברו לא-יכלה מפה מקבר מתה: ויקם אברהם וישתחו ח^א לעם-הארץ לבני-חת: וידבר אתם לאמר אם-יש את-נפשכם לקבר את-מתי מלפני שמעוני ופגעו-לי בעפרון בן-צחר: ויתן-לי את-מערת המכפלה אשר-לו אשר בקצה שדה בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחוזת-קבר: ועפרון ישב בתוך בני-חת ויען עפרון החתי את-אברהם באזני בני-חת לכל באי שער-עירו לאמר: לא-אדני שמעני

ה' שרה נתתי לך והמערה אשר-בו לך נתתיה לעיני בני-עמי נתתיה לך קבר מתה: יב וישתחו אברהם לפני עם הארץ: וידבר אל-עפרון באזני עם-הארץ לאמר אך אם-אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את-מתי שמה: ויען עפרון את-אברהם לאמר לו: אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל-כסף ביני ובינך מה-הוא ואת-מתך קבר: וישמע אברהם אל-עפרון וישקל אברהם לעפרון את-הכסף אשר דבר באזני בני-חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: שני ויקם | שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר-בו וכל-העץ אשר בשדה אשר בכל-גבלו סביב: לאברהם למקנה לעיני בני-חת בכל באי שער-עירו: ואחרי-כן קבר אברהם את-שרה אשתו אל-מערת שדה המכפלה על-פני ממרא הוא חברון בארץ פנען: ויקם השדה והמערה אשר-בו לאברהם לאחוזת-קבר מאת בני-חת:

כד^א

ואברהם זקן בא בנימין ס ויהוה ברח את-אברהם בכל: ב ויאמר אברהם אל-עבדו זקן ביתו המשל בכל-אשר-לו שים-נא ידך תחת ירכי: ג ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא-תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בדקדכו: ד כי אל-ארצי ואל-מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: ויאמר אליו העבד אולי לא-תאבה האשה ללכת אחרי אל-הארץ הזאת ההשב אשוב את-בנה אל-הארץ אשר יצאת משם: ויאמר אליו אברהם השמר לך פן-תשיב את-בני שמה: יהוה | אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר-לי ואשר נשבע-לי לאמר לזרעה אתן את-הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: ואם-לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את-בני לא תשב שמה: וישם העבד את-ידו תחת ירך אברהם אדני וישבע שלישי לו על-הדבר הזה: ויקח העבד

עֲשֶׂה גַמְלִים מִגְּמְלוֹ אֲדֹנָי
וְיִלְךְ וְכָל-טוֹב אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ וְיִקָּם
וְיִלְךְ אֶל-אֲרָם נְהָרִים אֶל-עִיר
נַחֲרוֹ: וַיְבָרַךְ הַגְּמְלִים מַחוּץ
לְעִיר אֶל-בְּאֵר הַמַּיִם לַעֵת עָרֵב
לַעֵת צֵאת הַשָּׁאֲבֹת: וַיֹּאמֶר |
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנֵי אַבְרָהָם
הִקְרָה-נָא לִפְנֵי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה-
חֶסֶד עִם אֲדֹנֵי אַבְרָהָם: הִנֵּה
אֲנֹכִי נֹצֵב עַל-עֵינַי הַמַּיִם וּבְנוֹת
אֲנָשֵׁי הָעִיר יֵצְאוּ לְשָׂאֵב מַיִם:
וְהִי הַנְּעוּרָה אֲשֶׁר אָמַר אֵלַיָּהּ
הַטִּי-נָא כַּדָּף וְאִשְׁתֶּה וְאִמְרָה
שְׂתֵה וְגַם-גְּמְלוֹךְ אֲשַׁקֶּה אֹתָהּ
הַכַּחַת לְעַבְדֶּךָ לִיצְחָק וְבָה
אֲדַע כִּי-עֲשִׂית חֶסֶד עִם-אֲדֹנָי:
טו וַיְהִי-הוּא טָרַם כְּלָה לְדַבֵּר
וְהִנֵּה רַבְקָה יֵצְאת אֲשֶׁר יִלְדָהּ
לְבַתוֹאֵל בֶּן-מֶלֶכָה אֲשֶׁת נַחֲרוֹ
אָחִי אַבְרָהָם וְכֹדָה עַל-שְׂכָמָה:
טז וְהַנְּעוּרָה טַבַּת מְרֵאָה מְאֹד
בַּתוֹלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה וְתֵרַד
הָעֵינָה וְתַמְלֵא כֹדָה וְתַעַל:
יז וַיִּרְץ הָעֶבֶד לְקִרְאָתָהּ וַיֹּאמֶר
הַגְּמִיאֵינִי נָא מַעֲט־מַיִם מִכַּדָּךְ:
יח וְתֹאמֶר שְׂתֵה אֲדֹנֵי וְתַמְהֵר
וְתֵרַד כֹּדָה עַל-יְדֵיהָ וְתַשְׁקֶהוּ:
יט וְתַכַּל לְהַשְׁקֵתוֹ וְתֹאמֶר גַּם
לְגְּמְלוֹךְ אֲשָׂאֵב עַד אִם-כָּלוּ
כ לְשֵׁתֹת: וְתַמְהֵר וְתַעַר כֹּדָה

אֶל-הַשְּׂקֹת וְתִרְץ עוֹד אֶל-
הַבְּאֵר לְשָׂאֵב וְתַשָּׂאֵב לְכָל-
כא גְּמְלוֹ: וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאָה לָהּ
מַחְרִישׁ לְדַעַת הַהַצְלִיחַ יְהוָה
כב דְּרָכּוֹ אִם-לֹא: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ
הַגְּמְלִים לְשֵׁתוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ
נֹזֵם זֶהָב בְּקַע מִשְׁקָלוֹ וַשְּׁנֵי
צַמִּידִים עַל-יְדֵיהָ עֲשֶׂה זֶהָב
כג מִשְׁקֵלָם: וַיֹּאמֶר בַּת-מִי אַתְּ
הַגִּידִי נָא לִי הִישׁ בֵּית-אָבִיךָ
כד מִקּוֹם לָנוּ לְלוּיָ: וְתֹאמֶר אֵלָיו
בַּת-בְּתוּאֵל אֲנֹכִי בֶן-מֶלֶכָה
כה אֲשֶׁר יִלְדָה לְנַחֲרוֹ: וְתֹאמֶר
אֵלָיו גַּם-תְּבֹן גַּם-מִסְּפּוּאֵי רֵב
כו עֲמָנוּ גַם-מִקּוֹם לְלוּיָ: וַיִּקַּד
כז רַבִּיעִי הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחוּ לַיהוָה: וַיֹּאמֶר
בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנֵי אַבְרָהָם
אֲשֶׁר לֹא-עֲזָב חֶסְדּוֹ וְאִמְתּוֹ
מֵעַם אֲדֹנֵי אֲנֹכִי בְּדֶרֶךְ נַחֲנוּ
כח יְהוָה בֵּית אָחִי אֲדֹנֵי: וְתִרְץ
הַנְּעוּרָה וְתִגְדֹּל לְבֵית אִמָּה כְּדַבְּרִים
כט הָאֵלֶּה: וְלְרַבְקָה אַח וַשְּׁמוֹ לְבָן
וַיִּרְץ לְבָן אֶל-הָאִישׁ הַחוּצָה
ל אֶל-הָעֵינָ: וַיְהִי | כִּרְאָת אֶת-
הַנֹּזֵם וְאֵת-הַצַּמִּידִים עַל-יְדֵי
אָחִתוֹ וַכְּשָׁמְעוּ אֶת-דְּבָרֵי
רַבְקָה אָחִתוֹ לֹאמֹר כֹּה-דִבֶּר
אֵלַי הָאִישׁ וַיָּבֵא אֶל-הָאִישׁ
וְהִנֵּה עֹמֵד עַל-הַגְּמְלִים עַל-
לא הָעֵינָ: וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה

לְפָנֶיךָ תַעֲמִד בַּחוּץ וְאֲנֹכִי פְּנִיתִי
לב הַבַּיִת וּמִקּוֹם לְגְּמְלוֹם: וַיָּבֵא
הָאִישׁ הַבַּיִתָּה וַיִּפְתַּח הַגְּמְלִים
וַיִּתֵּן תְּבֹן וּמִסְּפּוּאֵי לְגְּמְלוֹם
וּמַיִם לְרוּחַן רְגֵלוֹ וּרְגֵלוֹ
לג הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אָתּוֹ: וַיִּישַׁם
לְפָנָיו לֹאכֵל וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל
עוֹד אִם-דִּבַּרְתִּי דְבָרִי וַיֹּאמֶר
לד דְּבַר: וַיֹּאמֶר עֶבֶד אַבְרָהָם
לה אֲנֹכִי: וַיְהוֶה בְּרַךְ אֶת-אֲדֹנָי
מְאֹד וַיַּגְדֵּל וַיִּתֵּן-לוֹ עֶזְרָא וּבְקָר
וְכֶסֶף וְזָהָב וְעַבְדִּים וּשְׂפֹחוֹת
לו וּגְמְלוֹם וְחַמְרִים: וְתִלְדֵּ שְׂרָה
אִשֶׁת אֲדֹנָי בֶּן לְאֲדֹנָי אַחֲרֵי
זְקֵנָתָהּ וַיִּתֵּן-לוֹ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-
לו לוֹ: וַיִּשְׁבַּעֵנִי אֲדֹנֵי לֹאמֹר לֹא-
תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת הַפְּנַעֲנִי
לז אֲשֶׁר אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּאֶרֶצוֹ: אִם-
לא אֶל-בֵּית-אָבִי תִלְדֵּ וְאֶל-
מִשְׁפַּחְתִּי וְלִקַּחְתִּי אִשָּׁה לְבָנִי:
לט וַיֹּאמֶר אֶל-אֲדֹנָי אֵלַי לֹא-תִלְדֵּ
מ הָאִשָּׁה אַחֲרַי: וַיֹּאמֶר אֵלַי
יְהוָה אֲשֶׁר-הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנָיו
יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ אִתְּךָ וְהַצְלִיחַ
דְּרָכְךָ וְלִקַּחְתִּי אִשָּׁה לְבָנִי
מא מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי: אִז
תִּנְקָה מֵאֲלֹתַי כִּי תָבוֹא אֶל-
מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם-לֹא יִתְּנוּ לָךְ
מב וְהִיִּית נָקִי מֵאֲלֹתַי: וַאֲבֵא הַיּוֹם ס
אֶל-הָעֵינָ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי

וַיִּשַׁם

אדני אברהם אם-ישך-נא
 מצליח דרפי אשר אנכי הלך
 עליה: הנה אנכי נצב על-
 עין המים והיה העלמה
 היצאת לשאב ואמרתי אליה
 השקיני-נא מעט-מים מכהך:
 ואמרה אלי גם-אתה שתה
 וגם לגמליך אשאב הוא
 האשה אשר-הכיח יהוה לבן-
 אדני: אני טרם אכלה לדבר
 אל-לפי והנה רבקה יצאת
 וכרה על-שכמה ותרו העיניה
 ותשאב ואמר אליה השקיני
 נא: ותמהר ותורד פדה מעליה
 ותאמר שתה וגם-גמליך
 אשקה ואשת וגם הגמלים
 השקתה: ואשאל אותה ואמר
 בת-מי את ותאמר בת-בתואל
 בן-נחור אשר ילדה-לו
 מלפה ואשם הנזם על-אפה
 והצמידים על-ידיה: ואקד
 ואשתחוה ליהוה ואברך את-
 יהוה אלהי אדני אברהם אשר
 הנחני בדרך אמת לקחת
 את-בת אחי אדני לבנו: ועתה
 אם-ישכם עשום חסד ואמת
 את-אדני הגידו לי ואם-לא
 הגידו לי ואפנה על-ימין או
 על-שמאל: ויען לבן ובתואל
 ויאמרו מיהו יצא הדבר לא

נכל דבר אליך רע או-טוב:
 הנה רבקה לפניך קח ולך
 ותהי אשה לבן-אדניך כאשר
 דבר יהוה: ויהי כאשר שמע
 עבד אברהם את-דבריהם
 וישתחו ארצה ליהוה: ויצא
 העבד כסף-כסף וכלי זהב
 ובגדים ויתן לרבקה ומגדת
 נתן לאחיה ולאמה: ויאכלו
 וישתו הוא והאנשים אשר-
 עמו וילינו ויקומו בפקד
 ויאמר שלחני לאדני: ויאמר
 אחיה ואמה תשב הנער אתנו
 ימים או עשור אחר תלך:
 ויאמר אלהם אל-תאחרו אתי
 ויהוה הצליח דרפי שלחוני
 ואלכה לאדני: ויאמרו נקרא
 לנער ונשאלה את-פיה:
 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה
 התלכי עם-האיש הזה ותאמר
 אלך: וישלחו את-רבקה
 אחתם ואת-מנקהתה ואת-עבד
 אברהם ואת-אנשיו: ויברכו
 את-רבקה ויאמרו לה אחתנו
 את הוי לאלפי רבבה ויירש
 זרעך את שער שנאיו: ותקם
 רבקה ונערותיה ותרכבנה על-
 הגמלים ותלכנה אחרי האיש
 ויקח העבד את-רבקה וילך:
 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי

והוא יושב בארץ הנגב: ויצא
 יצחק לשוח בשדה לפנות ערב
 וישא עיניו וירא והנה גמלים
 באים: ותשא רבקה את-עיניה
 ותרא את-יצחק ותפל מעל
 הגמל: ותאמר אל-העבד מי-
 האיש הלוח ההלך בשדה
 לקראתנו ויאמר העבד הוא
 אדני ותקח הצעיף ותתקס:
 ויספר העבד ליצחק את כל-
 הדברים אשר עשה: ויבאה
 יצחק האהלה שרה אמו ויקח
 את-רבקה ותהי-לו לאשה
 ויאהבה וינחם יצחק אחרי
 אמו:
 ויסף אברהם ויקח אשה
 ושמה קטורה: ותלד לו את-
 זמרון ואת-יקשן ואת-מדון
 ואת-מדון ואת-ישבק ואת-
 שוח: ויקשן ילד את-שבא
 ואת-דדן ובני דדן היו אשורים
 ולטושים ולאמיים: ובני מדון
 עיפה ועפר וחנן ואבידע
 ואלדעה כל-אלה בני קטורה:
 ויתן אברהם את-כל-אשר-לו
 ליצחק: ולבני הפולגשים אשר
 לאברהם נתן אברהם מתנת
 וישלחם מעל יצחק בנו
 בעודנו חי קדמה אל-ארץ

ז קדם: ואלה ימי שני-חיי
 אברהם אשר-חי מאת שנה
 ושבעים שנה וחמש שנים:
 ח ויגוע וימת אברהם בשיבה
 טובה זקן ושבע ויאסף אל-
 ט עמיו: ויקברו אתו יצחק
 וישמעאל בנוי אל-מערת
 המכפלה אל-שדה עפרן
 בן-צחר החתי אשר על-פני
 י ממרא: השדה אשר-קנה
 אברהם מאת בני-חת שמה
 קבר אברהם ושרה אשתו:

יא ויהי אחרי מות אברהם ויברך
 אלהים את-יצחק בנו וישב
 יצחק עם-באר לחי ראי:
 יב ואלה תלדות ישמעאל בן-
 אברהם אשר ילדה הגר
 המצרית שפחת שרה
 יג לאברהם: ואלה שמות בני
 ישמעאל בשמתם לתולדתם
 בכר ישמעאל נבית וקדר
 יד ואדבאל ומבשם: ומשמע

טו ודומה ומשא: חרד ותימא
 מפטור
 טז יטור נפיש וקדמה: אלה הם
 בני ישמעאל ואלה שמתם
 בחצריהם ובטירתם שנים-
 יז עשר נשיאם לאמתם: ואלה
 שני חיי ישמעאל מאת שנה
 ושלשים שנה ושבע שנים
 ויגוע וימת ויאסף אל-עמיו:
 יח וישכנו מחוילה עד-שור אשר
 על-פני מצרים באכה אשרה
 על-פני כל-אחיו נפל: